

Reportáž z cesty: Západoaustrálie, 2007 - Jižní pobřeží (1. část)

Přítelství Radek Kastner
[01.03.2009]
Aktualizováno [19.04.2009]

Barry Rice

Cesta:

Toto je čtvrtá pokračování z pěti, které dokumentují některé okamžiky z naší cesty za masožravými rostlinami do Austrálie ze září roku 2007. Toto vyprávění pokračuje odtamtud, kde jsem skončil, tedy vyprávění z fotografů - Iakovice australské v akcíovém mokřinu.

Jsouce téměř plněni masožravými rostlinami, vyrazili jsme vstávací malému městu, kde jsme chtěli strávit noc. Ale předtím, než jsme si mohli prohlédnout své pokoje, nás Phill vzal k názkřm vrcholku, o kterém jsem si myslel, že je nějakou vysokou stanicí. Slunce se blížilo k horizontu a já jsem nepochyboval o tom, že nemáme dost času na to, abychom shledli něco zajímavého, ale jak jsem se mýlil!

Pohled z kopce:

Čas utákal, západ slunce se blížil, takže jsem rychle vykročil a zašli prohledávat křoviny. Všiml jsem si během poslední dnů, že Phill se

bavil ĀekĀjnĀ-m na poslednĀ- moĀ¼nĀ½ okamĀ¼ik, aby nĀjm ukĀizal a odhalil to, co bychom rĀdi na kaĀ¼dĀ© lokalitĀ vidĀli â€“ coĀ¼ nemohlo bĀ½t dĀ™Ā-ve, neĀ¼ jsme vystoupili z vozu, nebo dĀ™Ā-ve neĀ¼ jsme nevĀdomky stĀjili pĀ™Ā-mo na rostlinĀch. PouĀĀ-val to neustĀle a jĀ jsem si byl docela jistĀ½, Ā¼e mĀj nĀco za lubem, i kdyĀ¼ vypadal tak nenucenĀ, kdyĀ¼ prohodil "MrknĀte se kolem."

Ah, Drosera erythrorhiza subsp. erythrorhiza! Byl jsem ĀĀastnĀ½, kdyĀ¼ jsem ji znovu uvidĀl, protoĀ¼e jsem ji pĀ™edtĀ-m vidĀl pouze jednou, a to za toho pĀ™Ā-ĀjernĀ©ho deĀĀtivĀ©ho dne. Tato rostlina byla obzvlĀĀtĀ velkĀĀ, ale nebyla osamocena. Byly zde i dalĀĀ-, menĀĀ- exemplĀĀ™e tĀto rostliny:

MalĀĀ D. erythrorhiza subsp. erythrorhiza

ĀEervenĀĀ D. erythrorhiza subsp. erythrorhiza

PĀ™esto Ā¼e bylo pĀknĀ© vidĀt tohle znovu, pĀ™edpoklĀdal jsem, Ā¼e mĀl Phill na mysli nĀco jinĀ©ho.

KopisĀovitĀ© listy:

Aha! Utricularia! KĀ™iĀel jsem, co to jen Āilo a Phill se pĀ™iĀel podĀvat. Byl ponĀkud ohromen, pokud si dobĀ™e vzpomĀ-nĀjm, tĀ-m, Ā¼e jsem si vĀjimi tĀto malĀ© vĀci mezi kĀ™ovĀ-m a dalĀĀ-mi rostlinami. To byl ten dĀ-vod, proĀ¼ jsme sem pĀ™iĀili â€“ vidĀt Utricularia menziesii!

PĀ™edpoklĀdĀĀm, Ā¼e pouze velmi mĀjlo lidĀ- by to dokĀizalo ocenit, ale vidĀt tuto rostlinu v divoĀinĀ, i kdyĀ¼ nekvetoucĀ-, bylo pro mne vzruĀujĀ-cĀ-!

Je zajĀ-mavĀ© si uvĀdomit, Ā¼e kaĀ¼dĀĀ z tĀchto listovĀ½ch rĀ-Ā¼ic znamenĀĀ takĀ© shluk jako rĀ½Ā¼e velkĀ½ch hlĀ-zek, kterĀ© rostlinĀ slouĀ¼Ā- k tomu, aby pĀ™eĀ¼ila suchĀ© IĀto. DĀ-vali jsme se kolem, ale Ā¼ĀdnĀ© kvĀty jsme nevidĀli.

Tady je dalĀĀ- kolonie listĀ tĀto bublinatky.

JĀsĀjnĀ-!

Jak jsem se kolem pláň po kolenou a po rukou, Phill zvedl telefon a hovořil s Gregem Bourkem. A ve stejnou chvíli, kdy hovořil s Gregem, upoutal naši pozornost lusknutím prstů a ukázkou k zemi! KVÁŠTY! Jaká hostina! Nejsou bizarní? Ostruhy jsou obrovské a dominují celému květu.

Tady je jiná kompozice stejných dvou květů. Byly to jediné květy, které jsme na této lokalitě viděly.

Vážně? "Vidět tyto květy bylo stejně vzrušující, jako vidět Cephalotus!

Zelené listy:

Některé z rážic byly extrémně světle zelené a pomohly mi bezantokyaninové mutanty z jiných rodů. I když Phill nám řekl, že si nikdy na této lokalitě nevšiml žádných zvláštních variant květů na této lokalitě. Ale i tak mne to stále zajímá.

Trpasličí:

Na vlhkém substrátu se také vyskytovaly osamocené rážice Drosera platystigma. Zde je snímek rostliny a semenáček (anglicky seedling, pozn. p. ekl.). Neměli bychom ho nazvat spíše gemenáček? (anglicky gemmaling "odvozeno od slov semenáček a gemmae, pozn. p. ekl.)

Dostihl nás zářivý slunce, tak jsme vyrazili do města. Phill nám našel roztomilý místo k p. enocováň - v městě - m. jezdně - m. hostinci s uklidňujícím sáňlajícím ohněm ve společenské městnosti. Na večer jsem si objednal grilovanou smažku, což znamenalo, že jsem dostal také p. eplňňň p. ir kily peňňňho masa. Bylo to vynikající, ale kompletně zahlcující - sv. m. množstvím.

Po veškeré jsme s Beth strávili pár hodin nočním rituálem tādán-fotografií a nahrávaním těch lepších z nich na náš přenosný disk z paměťových karet. Byl to kritický oběd, protože jsme sebou měli kolem 15 MB paměťových karet, vzácně jsme prošli den tak, abychom našli jaký prostor na nich užjetí!

Tu noc jsme s Beth udělali několik zřevných chyb v nastavení teploty u topného tělesa v našem pokoji a kolem čtvrtě ráno jsem se probudil, abych zjistil, že jsme jako v sauně. Ale horko bylo tak vysilující a já byl tak unavený, že jsem nedokázal dostatečně procitnout a cokoliv s tím udělat dále, než jsme po několika hodinách skutečně vstoupili do nového dne. Díky tomu jsme s ním byli přeměněni v uvaženou raky, jako bychom zůstali přeli dlouho v sauně.

Ale bylo to svém způsobem překvapivé.

Velké trpasličí:

První lokalita tohoto dne a hned první nová druh! Toto je samozřejmě Drosera scorpioides, poněkud v salátovém vyjádření, možná proto, že vydala přeli mnoho energie přímí kvetení.

Tato lokalita byla asi 20 km severovýchodně od města, kde jsme strávili noc a byla přimo stranou silnice ve směru lesa. Australské silnice jsou obvykle překvapivě čistě, minimálně tedy čistě - než silnice v USA, ale tady byly tu a tam stále nějaké hromady nepříjemně, které kazily pohled.

Přestože je tato rostlina už poněkud za vegetačním vrcholem a také poněkud promáčená deštěm, nejsou tyhle dlouhé a jemné tentakule krásné? Byla to směla, že nebyl otevřený dně z květu, možná květi jedivému a deštivému nebi.

Bližší pohled:

Strávil jsem nějaký čas vytvářením tohoto bližšího pohledu na list. Nebyla jiná

možnost, jak dosáhnout bližšího pohledu, jedině bych zastihl dlouhé tentakule na jejich koncích. Rostlina byla dobře živá. Řádk bych věděl, zda tihle malí hmyzíci byli původně listem chyceni tam, kde jsou přilepeni, nebo zda tam byli dopraveni na šepel dlouhými, protaženými tentakulami?

V těchto malých kolonii nebylo příliš mnoho těchto rostlin, takže jsem sledoval to, co dělala Beth. Byla fascinována jasně zbarvenou (nemasořavou) rostlinou Anigozanthus, která divoce vřívá v rámmě vřívá.

Fotografovat ji bylo zcela frustrující a já jsem ji nechal žít s ná samotnou. V meziase jsem požádal několik dalších pohledů v horší kvalitě na Drosera scorpioides, která byla ukryta předtrem:

Rostlina, která je poždán najezená,

Rostlina s poněkud neupřádanými tentakulami, která těma vypadá, jako by tanily a

Rostlina, která jasně investovala veškerou svou energii do kvetení-

Na skalách:

Beth stále vyčkávala na bezvětrný okamžik s její rostlinou (Anigozanthus), takže jsem strážil nějaké čas pozorů těchto Drosera erythrorhiza subsp. Erythrorhiza, která rostly mezi lateritními oblázků.

Beth se nakonec vytouženě fotografie došla, takže jsme naskočili do vozu a pokračovali k další lokalitě.

Povodom obrázek:

Cestovali jsem asi 20 km severovýchodně (letu fotonu) k úroce otevřeně planině, kde ve větvích vzdálenostech od sebe rostly Melaleuca (eukalyptus) a Eucalyptus (eukalyptus). Viděl jsem v Austrálii hodně lokalit masořavých rostlin, abych dokázal odhadnout potenciál této oblasti a nebyl jsem tedy překvapen, když Phill zpomalil auto a našel místo k zaparkování.

První věc, kterou jsem uviděl, když jsme vystupovali, byly malé exempláře Drosera purpurascens mezi křovisky.

Bylo to opravdu překvapivé, ale nebyl to ten důvod, proč nás sem Phill vzal.

Cephaloid:

Spectabulous! Drosera platypoda! Je to pravděpodobně můj favorit mezi hláznatými rosnatkami s výjímavými listy! Podvejte se na ty vysoké listnaté stonky směřující vzhůru; připomínají mi pásovými pokrývající chapadla chobotnice, pokračující po kořisti. Tyto dvě rostliny mají celkově silně zabarvené.

Samozřejmě, že zde máte také spatřit rostliny Drosera purpurascens, skrývající se tu a tam. Právě ve chvíli jsem si všiml poprvé, že Drosera platypoda napravo slouží jako podpora pro rosnatce, ale zdá se, že se hýbat, o kterou jde.

Ozdoba jeskyně:

Způsob, jakým jsou drženy listy těchto rostlin, mi připomíná podivně vroubkovaný vzor na povrchu velké křepky. Pokud jste je někdy viděli, možná vám v té chvíli, o čem mluvím.

Tyto rostliny mají ve svých červených pigmentech, což je docela roztomilé.

Fotografování bylo obtížné, protože jsem byl v trávě, vzhledem k tomu, že jsem byl v trávě v čemsi nepříjemně. Mezitím vyšlo slunce z mraků, a abych zachoval světlo rozptýlené, použil jsem svůj mobilní difuzor, vyrobený z plastového zátěhu do sprchy, která se těpotala ve větru. Představte si mě, jak používám dvě velké větráky, abych zabránil tomu, že se bude celá zátěž s komátem rostlin, například jako zátěž sněhu. Celkový bláznivý proces, ale fotografie vyšly překvapivě.

Mnoho rostlin:

Tady vidíte obrovskou chumel rostlin s červenou *Drosera purpurascens* v popředí.

Slunce neustále svítilo, takže fotografování vyadovalo daleko více práce s upevněním sprchového závěsu. Vátr se stával nevladatelným, takže abych rostliny uchránil, vytvořil jsem malou protitrnící iglú mimo mrtvých zbytek hustých křovin. Ale lenství, opravdové lenství. Ale byla to *Drosera platypoda* a já ztratil vájechen cit pro vyváženost situace!

Smájně, že. Dávajte se na tento snímek a usuzujete na zcela přirozeně nastavené, zatímco mimo záběr dráha - lenství fotograf ve vzduchu, ve foukající m větru, vlající sprchová závěs, která poletuje kolem, o konstrukci z kovové nemluví. Představuji si, že jsem vypadal jako nějaká interpretace tanečnické z nějaké postmodernistické taneční skupiny. A to je třeba ne celkem schopná tanečnicka. Mážu jen dýkovat nebesům, že Phill (a jeho strašná fotoaparát) byl zaneprázdněn pomáhat Beth.

Tady je další snímek *D. platypoda*, s další plhavou rosnatkou na pozadí; podle její barvy odhaduji, že se jedná o *D. menziesii*.

(Jen tak mimochodem, poté co jsem byl hotov s focením, opatrně jsem odstranil věškeré nástroje křovinaté architektury, které mi přišly fotografování pomáhalo.)

Klokan tlapa:

Toto je *Anigozanthus humilis*, rostlina, kterou Beth fotografovala na větrné lokalitě s *Drosera scorpioides*. Je to ohledná rostlina a vy můžete vidět, co ji zaujalo. Samozřejmě, že fotografování těchto rostlin bylo jednoduchost sama vzhledem k tomu, že se větr utíhl a malý mrak zakryl slunce. Až když podpory z kovové, až když rozptylovače svítla. Když jsem skončil, utkal jsem k další *Drosera platypoda*, ale jakmile jsem tam doběhl, slunce opět vysvitlo a větr pokračoval. Ztracená *Ithaqua*.

Jakmile jsme zde byli hotovi, Phill nás odvezl pÅ™es Stirling Mountains a my tak zaÅ¾ili klasickou vyhlÅ¡kovou jÅ¡zdu v celÅ™m svÅ™m rozmÅ™ru. PÅ™pomÅ™nalo mi to vÅ™tÅ¡inu kotlin a vÅ™kovou rozmanitost jihu USA â€“ velkÅ™ hory oddÅ™lenÅ™ vyprahlou rovinou. ProjÅ™dÅ™li jsme mnoha mÅ™sty, kterÅ™ mÅ™la jmÅ™na, jako bych Å™etl seznam trpasliÅ™ch rosnatek z roku 1980 (Porongurup atd.)

Na jednom mÅ™stÅ™ naÅ™ cesty Phill sjel k lokalitÅ™, kterÅ™ vypadala, Å™e na nÅ™ nebude nic zajÅ™mavÅ™ho k vidÅ™nÅ™.

ZÅ™padnÅ™ AustrÅ™lie, 2007 - JiÅ™nÅ™ pobÅ™eÅ™- (2. Å™st)

ZÅ™padnÅ™ AustrÅ™lie, 2007 - JiÅ™nÅ™ pobÅ™eÅ™- (3. Å™st)

Å™Barry Rice, 2005

T: Radek Kastner